

Η προέλευσή του βρίσκεται στην ανατολή (ο ήλιος βγαίνει από την ανατολή), αν και υπάρχουν και στη δύση κάποια στοιχεία, όπως π.χ. ο Κένταυρος Χείρων (αυτός που κεντά την αύρα). Εμφανίστηκε στον δυτικό κόσμο σχετικά πρόσφατα, μόλις τον προπερασμένο αιώνα, κυρίως μέσω των ιεραποστόλων και των εμπόρων που επέστρεφαν στην πατρίδα από την ανατολή και κουβαλώντας ό, τι πιο παράξενο. Όμως η συνέχεια ήταν ακόμα πιο δύσκολη, γιατί δεν αρκεί βέβαια να δεις κάποιον να θεραπεύει με βελόνες για να μπορείς και συ να το κάνεις, ούτε και είναι δυνατόν σοφία αιώνων να μεταφερθεί εδώ και τώρα.

Έτσι το τρύπημα με τη βελόνα πολλές φορές (τις περισσότερες) οδηγούσε και στον θάνατο, γιατί

βλέποντας τους Κινέζους να βελονίζουν τρυπούσαν κι αυτοί το όργανο που έπασχε με την ελπίδα να κάνουν καλά τον άρρωστο που στο τέλος πέθαινε. Αν μάλιστα τρυπούσαν την καρδιά ή τους πνεύμονες το αποτέλεσμα ήταν άμεσο: “πλήρης ίαση”. Χρειάστηκε να περάσουν εκατοντάδες χρόνια για να μπολιαστεί αυτή η γνώση και στην δύση από σοβαρούς και υπεύθυνους ανθρώπους ώστε να υπάρχουν καλά αποτελέσματα και να προκαλούν ερωτήματα για το τι ακριβώς γίνεται όταν κάποιες βελόνες που οδηγούνται στο σώμα χωρίς καμιά ουσία ή ο, τιδήποτε άλλο, θεραπεύουν μια ορισμένη παθολογία.

Ο βελονισμός εντάσσεται στις λεγόμενες ενεργειακές θεραπείες και παίρνει τη θέση του μεταξύ της ενεργειακής μάλαξης και της ενεργειακής θεραπείας στα τσάκρας. Ασθένεια προκαλείται όταν υπάρχει ανισορροπία στην ενέργεια σε κάποιο όργανο. Έτσι με το τρύπημα των ιστών με ειδικές βελόνες στα κατάλληλα σημεία επέρχεται η αποκατάσταση της ενεργειακής

ισορροπίας στο όργανο και στον οργανισμό ολόκληρο.

Προϋπόθεση για την λειτουργία αυτής της θεραπείας είναι η αποδοχή της ύπαρξη της ενέργειας που δίνει ζωή σε ολόκληρο το φυσικό μας σώμα. Η ενέργεια παράγεται με την αναπνοή, με την διατροφή και με τον ύπνο. Στο κινέζικο ιδεόγραμμα για την ενέργεια, βλέπουμε στο κάτω μέρος της εικόνας μια εστία όπου υποτίθεται ότι η φωτιά

θερμαίνει το δοχείο που βρίσκεται από πάνω. Οι ατμοί που βλέπουμε είναι η ενέργεια που είναι θερμή και με μεγάλη κινητικότητα, όμως είναι ελεγχόμενη ή θα μπορούσε να ελεγχθεί, όπως φαίνεται, καθότι είναι σκεπασμένο το δοχείο και δεν της επιτρέπει να χαθεί άσκοπα στο περιβάλλον.

Η ενέργεια αυτή ρέει σ' ολόκληρο το σώμα σε συγκεκριμένα κανάλια και αναδύεται στο δέρμα σε συγκεκριμένα σημεία στα σημεία του βελονισμού. Είναι αυτά τα σημεία που μπορεί ο ειδικός να ρυθμίσει την ροή της ενέργειας κάνοντας ειδικούς χειρισμούς στην βελόνα

που προηγουμένως έβαλε στο σημείο. Εκτός αυτού υπάρχουν και σημεία που είναι από μόνα τους ρυθμιστικά της ροής της ενέργειας, δηλαδή υπάρχουν σημεία που τονώνουν την ροή της ενέργειας σε συγκεκριμένο κανάλι ή όργανο και άλλα που την μειώνουν και την διασπείρουν (σημεία τόνωσης και σημεία διασποράς).

Μιλώντας κανείς για τον βελονισμό θα μπορούσε να αναφέρει πολλά, όμως για μη ειδικούς μάλλον είναι κουραστικά. Έτσι αυτή η

αναφορά είναι μια μικρή περίληψη του τι είναι ο βελονισμός. Δεν θα πρέπει να παραλείψουμε ότι ο πραγματικός, ο παραδοσιακός, βελονισμός είναι η θεραπευτική εφαρμογή του Ταοϊσμού. Όλα ανάγονται στην φιλοσοφία αυτή, η ενέργεια, τα πέντε στοιχεία, η αναλογική προσέγγιση των πάντων είναι η βασική αρχή που σχετίζεται με τις εποχές, με την ώρα της ημέρας, με την ηλικία του αρρώστου, με την φύση των συμπτωμάτων (γιν ή γιαγκ). Θα μπορούσαμε να πούμε ότι είναι

μια ζωντανή θεραπευτική που επέζησε στον χρόνο. Αυτό αποδεικνύει ότι κρύβει σταθερές αρχές που δεν μεταβάλλονται ανάλογα με τις επικρατούσες συνθήκες, δηλαδή θα μπορούσαμε να πούμε ότι στηρίζεται σε αμετάβλητους νόμους και τέτοιοι είναι μόνο οι κοσμικοί νόμοι. Η εφαρμογή του από τους παραδοσιακούς ανατολικούς βελονιστές γίνεται με μεγάλο σεβασμό στο σώμα και με όλη την προσοχή τους σ' αυτό που πάνε να κάνουν. Είναι περισσότερο πολύπλοκο απ' ό,τι

μπορούμε να συμπεράνουμε με μια πρώτη ρηχή προσέγγιση.

Η διαγνωστική αυτής της θεραπευτικής είναι το άλφα και το ωμέγα, αλλά δεν έχει καμιά σχέση με την δυτική ορολογία, π.χ. μια συνεχής ενόχληση στο στομάχι που ιατρικά δεν υπάρχει διάγνωση (πιθανή νεύρωση στομάχου) θα ακουστεί μάλλον σαν έλλειψη ικανής ενέργειας

στον μεσημβρινό του
στομάχου που μπορεί να
προήλθε είτε από γήινα αίτια
(τροφές) είτε από ουράνια
αίτια (κρύο, υγρασία κ.λπ.)
είτε από ανθρώπινα αίτια
(συναισθήματα σκέψεις, «δεν
μπορώ να το χωνέψω»).

Στον δυτικό κόσμο αυτό που λέμε βελονισμό είναι περισσότερο μια θεραπεία στα trigger points παρά πραγματικός βελονισμός. Αυτό που γίνεται είναι μια επιφανειακή θεραπεία στους τενοντομυικούς μεσημβρινούς του βελονισμού που στοχεύει στην ανακούφιση από τον πόνο, δηλαδή μια συμπτωματική θεραπεία χωρίς φάρμακα, χωρίς

χειρισμό της βελόνας και -
το βασικό - χωρίς
ενεργειακή διάγνωση, ότι
δηλαδή πρέπει να βρούμε
την μεταβολή της ενέργειας
σε ένα όργανο ή
γενικότερα.

Παύλος Νάτσης